

Eens per maand midden

Zelfs in onze jachtige metropolen, waar het leven vlijtig, doch vooral nuchter, tot het felle tempo van onze tijd wordt opgejaagd, liggen nog besloten oases. Onze reporters bezochten een van deze rustpunten — een klassiek Antwerps patriciërs huis — en waren er getuige van de vreemde vergadering van stille, ingetogen lieden die kwamen luisteren naar een nog vreemdere man. Of liever : zij luisterden niet naar die vreemde man. Maar naar de «zieken», die spraken door de mond van deze man. In de door ons kortgeleden besloten serie over het paranormale, kwamen fantastische verhalen voor van paragnostisch begaafde media. Maar het verhaal, dat wij u hiernevens vertellen, slaat alle records. Het is ook de eerste keer dat wij van »Iemand van Gene Zijde» uitdrukkelijk verlov gekregen hebben om een reportage te schrijven en te fotograferen. Lees en verbaas u over onze en uw medemensen. Het gebeurt in de twintigste eeuw !

TEKST WALTER BERGMAN
FOTO'S RIK SELLESLAGS

in Antwerpen...

TOEN het medium op de hoge zetel plaatsnam, achter de met twee Kandelabers versierde tafel, werd het muisstil in het zaaltje.

De man zette zijn bril af en sloot de ogen. Enkele ogenblikken later ging er een lichte stuip trekking door zijn gelaat en dan zonk zijn hoofd op de borst, terwijl de armen slap over de leuning van de zetel hingen. Gedurende seconden leek het, alsof de man in een diepe slaap was verzonken. Dan kwam er opnieuw leven in het lichaam. Het medium stond op, bewoog zich normaal, maar de ogen bleven gesloten.

«Goede avond, vrienden, zei een beschaafde stem.

«Goede avond, broeder,» antwoordde de zaal.

«Ik zal u vanavond spreken over de uitlegging van huidige invloeden en toestanden...»

«Een ogenblik, broeder, onderbrak een der orde leden. Er bevinden zich in ons midden een reporter en een fotograaf van een geïllustreerd weekblad. Kan een publicatie over de Orde der Verdraagzamen worden toegestaan en mag er gefotografeerd worden?»

De spreker van «Gene Zijde» wachtte even alvorens te antwoorden. Dan zei hij: Wij zoeken niet naar publiciteit, maar indien er belangstelling voor de Orde bestaat, menen we niet het recht te hebben deze te verbieden. Wat het fotograferen betreft: dit mag worden gedaan tot het ogenblik dat ik afscheid neem. Ik kan hier echter niet spreken uit naam van mijn broeders. Voor de andere sprekers moet de vraag herhaald worden. Ik wil echter opmerken, dat er voor het fotograferen geen flitslicht mag worden gebruikt tijdens seances waarin magische procedures worden gevolgd en tijdens de momenten waarop het medium zich in concentratie begeeft of zich daaruit vrij maakt. Ik hoop dat dit voldoende is.

Dialogoog met de doden

De spreker begon zijn «uitlegging van de huidige invloeden en toestanden en onze fotograaf maakte zijn eerste opname.

WAT IS DE ORDE?

Vooraf iets over de doelstellingen van de Orde der Verdraagzamen. Het is een spiritistische vereniging. De leden hebben het vaste geloof aan mogelijkheid van contact met de geesten der afgestorvenen. Hier is geen sprake van zwevende tafels of geheimzinnige kloppen. Er is alleen een medium dat in trance gaat, en wiens lichaam om zo te zeggen in bezit genomen wordt door de ene of andere geest.

De Orde heeft zowel op aarde als in de sferen verschillende werkgroepen, die ter plaatse haar gedachten verder uitdragen. Zij «leert», dat er géén enkel wezen of partikel verloren kan gaan. Zij meent dat alles zal terugkeren tot de bron, vanwaar alles is uitgegaan. Een basis, waarop men dus alle kanten uit kan.

«DE WERELDPOLITIEK? EEN TROEP OUDE MANNEN DIE ROCK'N'ROLL DANSEN ROND EEN ATOOMBOM »

De bijeenkomsten bewezen dit. Daar krijgen de dooernstigste aanwezigen telkens drie sprekers van «Gene Zijde > te horen. De eerste houdt een lezing over een bepaald onderwerp. Na de pauze komt nummer twee aan de beurt, die zich ter beschikking houdt voor het beantwoorden van vriendelijke vragen. De derde «spreker» ten slotte is een kenner van de «schone letteren, die zich een viertal willekeurige onderwerpen laat opgeven en daarop, zonder enige voorbereiding, aan het dichten slaat.

De sprekers verschillen, zij verschillen ook van seance tot seance en ze hebben hun eigen manier van spreken. Slechts het medium is altijd hetzelfde.

HET MEDIUM

Het medium, dat door de « Orde der Verdraag- zamen » wordt te werk gesteld, is de heer Van der Nagel (431 uit Den Haag. Een vlot heerschap, van het type « moppenverteller ».

Sinds 1953 geeft de heer Van der Nagel minstens éénmaal per maand een voorstelling in Amsterdam, Arnhem, Hilversum, Rotterdam, Den Haag, Antwerpen en Gent. Daarbij komen de talrijke aanbiedingen uit andere plaatsen, alsook de seances in besloten kring. Dat maakt, dat hij een 240 a 250 avonden per laar bezet is.

De heer Van der Nagel schijnt de gave te bezitten «uit zichzelf te treden» en hij wordt door de Orde gebruikt. Tegen betaling, wel te verstaan.

« Hetgeen door mijn mond gesproken wordt, » zegt hij, « zou ik met de beste wil niet kunnen herhalen. Het interesseert mij eigenlijk ook niet

familiair wordt aangeduid als « Henri ». Hij leek ons wel een prettig man in ieder geval menselijk genoeg om hem enkele vragen te stellen met het doel. de antwoorden te publiceren. We geven hier het vraaggesprek zoals het zich afspeelde.

VRAAG : Wat waart u op aarde ? Kunt u ons uw gevoelens beschrijven op het ogenblik van uw dood en hoe manifesteerde zich de bewustwording in het hiernamaals ?

ANTWOORD : Nou, ik was in mijn tijd marskramer, detaillist in veters. Ik ging dood met het gevoel « dat kan niet », maar het was toch zo. Ik ben langzaam tot de overtuiging gekomen, dat je wijzer bent wanneer je wat leert. Toen ik wat begon te leren, kreeg ik meer contact met de anderen en daardoor kwam ik op de duur zover, dat ik mij werkelijk gelukkig voelde. Ik begon toen wat voor anderen te doen, maar die schijnen er zich niet altijd gelukkig onder te voelen.

V. : Uit uw antwoord is op te maken, dat uw hulpverlening niet altijd slaagt. Aan wat is dit te wijten ?

A. : Dat is heel eenvoudig. Je kan een paard wel naar het water brengen, maar je kan het niet dwingen te drinken. Er zijn een hele hoop mensen, die hun eigen meningen zo lief hebben, dat ze liever hun leven lang ongelukkig zijn met het idee dat het ten onrechte gebeurt, dan toe te geven dat ze gelukkiger zouden zijn wanneer ze wat minder over zichzelf nadachten. Dit blijft ook in de geest voortbestaan. We zeggen dan wel eens dat ze er niet rijp voor zijn, maar je zou ook kunnen zeggen dat ze te egocentrisch zijn in hun opvatting, zodat ze de hele wereld tot zichzelf willen herleiden.

bijster veel. Ik verdien mijn brood en dat is me voldoende.

Hij volgde MULO en kreeg achteraf een opleiding als radio telegrafist. Vóór hij medium werd kwam hij echter aan de kost als handelsreiziger.

Het merkwaardige is nu — hoe men ook tegenover dit alles staat —, dat van die man in trance ruim 800 voordrachten op band werden opgenomen en dat die voordrachten zijn samengebundeld in meer dan 40 lijvige boekdelen.

Een losse greep uit de onderwerpen : De mogelijkheden van interplanetair verkeer — De waarde van het droomleven — moderne filosofie — Astrologie — Waarom vliegende schotels en ruimtevaart ? — De eeuw van het atoom — Aspecten van de industriële maatschappij — De sociale verplichtingen der gemeenschap — Dokter en magnetiseur — Reïncarnatie — Het menselijk denken — Kosmische wetten — Het raadsel der verloren werelddelen — Werkelijkheid en droom — De doodsendel en zijn geheimen — Het raadsel der beperkte oneindigheid — De « Witte Broederschap » — Geestelijke genezing en haar mogelijkheden — Vreemde levensvormen — Achtergronden van het menselijk denken — enzovoort... vele honderden meer.

Dit medium hield onlangs een lezing voor doofstommen én een discussie avond speciaal voor geneesheren.

Men zal het moeten toegeven : ook wanneer er hier van occulte verschijnselen geen sprake zou zijn, stemt zulke prestatie tot nadenken.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Wij beluisterden een der sprekers van «Gene Zijde» die geregeld terugkeert en door de ..leden

V. : Hebt u, of een van uw broeders aan Gene Zijde al contact gehad met Hitler of Stalin en wat denken deze heren van de huidige toestand ?

A. : Ik heb er persoonlijk geen contact mee gehad. Ik heb wel gehoord, dat Hitler op het ogenblik heel erg met zichzelf in de knoei zit. Over Stalin durf ik verder niets vertellen. Ik heb er geen eigen gegevens over.

V. : Hoe ziet u het verloop van de Kongo- crisis ?

A. : De huidige strijd zal nog anderhalf jaar duren, waarbij niet alleen de UNO, maar ook andere krachten in toenemende mate zullen gaan ingrijpen. Het einde zal zijn een Kongo, dat in naam verenigd is, maar waarin nog vele jaren stamgeschillen en stamoorlogen zullen worden uitgevochten, zodat een groot gedeelte van wat thans bereikt is niet volledig geëxploiteerd kan worden of zelfs teloor gaat.

V. : Voorziet u een gewapend conflict tussen Amerika en Rusland ?

A. : We hopen, dat we het juist zien wanneer we zeggen, dat zulks niet noodzakelijk is. Onze mening is, dat dit conflict hoofdzakelijk op commerciële basis zal worden uitgevochten, maar er komen in de volgende jaren ogenblikken, dat een gewapend conflict wel degelijk mogelijk is. Dit wordt nog in de hand gewerkt door de toenemende invloed der militaire kringen in beide staten.

V. Hoe zal volgens u het einde van de wereld zijn?

A. Het einde van de wereld zal zeer waarschijnlijk veroorzaakt worden door een uitbarsting van de zon die tot Nova wordt Dat ligt naar ik meen nog vele miljoenen jaren weg.

De zon echter is zeer wankel in haar evenwicht. De aarde zal door vuur verteerd worden, wat inhoudt dat de stoffelijke aarde niet meer bestaat, maar tot een gloeiende massa wordt teruggebracht. Het verdere verloop is dat zij zich nog een langere tijd als kleine ster blijft handhaven om dan uit te doven.

V. : Hoe komt het, dat de aarde nog altijd hoofdzakelijk geregeerd wordt door oude mannen, wanneer er zoveel iong talent aanwezig is ?

A. : Heel eenvoudig. Om op aarde werkelijk bezit te hebben, en overzicht van dit bezit, moet je oud zijn. Wie bezit heeft, heeft de feitelijke macht en helpt bestemmen wie macht heeft. Daarvoor neemt men zeker geen revolutionaire typen. Dus ook geen jongeren. Dat vele oude mannen voortdurend op de voorgrond komen is verder te danken aan 't systeem, dat men politiek noemt. Dit systeem houdt eigenlijk in dat, als je maar lang genoeg precies hetzelfde zegt wat anderen van je willen horen, je in rang pleegt te stijgen.

DEFINITIES EN POEZJDE

De aanwezigen vonden dit laatste antwoord wel raak, want er was een eerbiedige hilariteit. Toen deed de marskramer er nog een schepje op en zei: « Weet u wat wereldpolitiek is ? Neen ? — Nou, dan weet u net zoveel als de meeste staatslieden. Maar op het ogenblik is het een stel ouden van dagen, die proberen een rock 'n' roll te dansen rond een atoombom.»

« Broeder, » kwam een stem uit de zaal, « kunt u ons geen definitie geven van een journalist ? »

Dat was kennelijk tegen ons bedoeld.

De spreker van Gene Zijde zei: « Een journalist

is iemand die bij beste weten probeert dat te schrijven wat waar is, wanneer hij tenminste meent, dat dit waarlijk kan gezegd worden, zonder daarmee zijn eigen positie en de belangen van de uitgever of de publiciteitsfirma te schaden »

« En de definitie van een fotoreporter, Broeder ? » vroeg dezelfde stem

« Een fotoreporter is een man die een plaatje zoekt te maken, dat er zo anders uitziet dan iedereen zou denken, dat iedereen ernaar kijkt, en die dan hoopt iemand te vinden, die er een passend verhaal bijschrijft, om het overal te kunnen verkopen. Of nog anders : een fotoreporter is iemand die zijn hersenen in zijn ogen legt en die daardoor heel vaak dingen ziet die iemand anders slechts denkt, maar nog vaker iets ziet waaraan iemand anders helemaal niet gedacht heeft en die daaruit over het algemeen een redelijk, maar soms ook karig onderhoud weet te putten.

De spreker pauzeerde even en toen zei hij tot de definitieliefhebber : Moet ik u nu definiëren ? U bent iemand die zijn groeiend geestelijk bewustzijn verbergt onder zijn bezorgdheid om zijn onderbewustzijn en die zich daardoor niet bewust wordt van de bewuste mogelijkheden die hij bezit en in dit onbewust zijn in een bijna bewusteloze staat toch vele anderen tot bewustzijn kan helpen.

Daarmee was de zaak rond. Marskramer Henri wenste iedereen goede avond en nam afscheid.

We willen uit dit alles geen enkele conclusie trekken. Welke verklaring men aan de «trance- stemmen» van het medium ook wil geven, het verschijnsel was alleszins Interessant genoeg om er de lezer mee te confronteren.